

PROTOKÓŁ ROZBIEŻNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

L.p.	Przepis	Resort	Uwaga	Stanowisko MSWiA
1.	Ogólnie	Ministerstwo Finansów	Zgodnie z projektowaną regulacją do policyjnych emerytur i rent inwalidzkich byłych funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę w organach bezpieczeństwa państwa oraz rent rodzinnych przyznanych po tych funkcjonariuszach nadal będą przysługiwały dodatki, zasiłki i świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 25 ustawy zaopatrzeniowej. O ile występują takie przypadki, proponuję rozważenie o wyłączeniu byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa z prawa do dodatku kombatanckiego i przywilejów kombatanckich.	Uwaga nieuwzględniona. Prawo do dodatku kombatanckiego przysługuje w szczególności kombatantom, tj. osobom, które brały udział w wojnach, działaniach zbrojnych i powstaniach narodowych, wchodząc w skład formacji wojskowych lub organizacji walczących o suwerenność i niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej. Trudnym do uzasadnienia byłoby automatyczne niwelowanie tych zasług późniejszą służbą na rzecz totalitarnego państwa (szczególnie jeśli był to np. tylko rok, czy kilka miesięcy w SB). Ponadto organ emerytalny przyznaje prawo do dodatku kombatanckiego osobie, która złoży dokument stwierdzający przyznanie uprawnień kombatanckich. Pozbawienie dodatku kombatanckiego, wymagałoby więc odebrania uprawnień kombatanckich, a w tym zakresie właściwy jest Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, który jest podległy ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego. Właściwym w sprawie zmiany przepisów w tym zakresie jest Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.
2.	Projektowany art. 15b ust. 2a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy – <u>obecnie</u> art. 15c ust. 3	Rządowe Centrum Legislacji	Projektowany przepis wprowadza pojęcie „przeciętna emerytura”. Należy wskazać, że w systemie powszechnym Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w formie komunikatu kwoty najniższej emerytury i renty. Zdaniem Rządowego Centrum Legislacji wprowadzenie pojęcia „przeciętnej emerytury” oraz jego legalna definicja powinny zostać umiejscowione przede wszystkim w przepisach dotyczących systemu powszechnego. Proponuje się zatem uregulowanie zasad ogłaszania wysokości przeciętnej emerytury (jak również renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej)	Uwaga częściowo uwzględniona. W związku z uwagami MF, RCL, MRPiPS oraz ZUS preredagowano przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy oraz przepisy przejściowe regulujące kwestie „maksymalnych kwot nowych emerytur i rent” oraz ich waloryzacji. Nie uwzględniono uwagi w zakresie umieszczenia przepisów dotyczących „przeciętnej emerytury” (oraz renty z tytułu niezdolności do pracy i renty rodzinnej) w ustawie o emeryturach i rentach z FUS. Skoro pojęcia przeciętnych świadczeń z FUS nie są definiowane, ani w żadnym zakresie regulowane ustawą o emeryturach i rentach z FUS, to najprawdopodobniej nie było to

			<p>w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887). Zauważyć przy tym należy, że odesłanie zastosowane w projektowanym art. 15b ust. 2a, nie jest właściwe, gdyż odsyła do przepisu dostosowującego. Przepis art. 4 projektowanej ustawy może określić termin, kiedy po raz pierwszy Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłosi w formie komunikatu wysokości tych świadczeń, natomiast przepisy materialne ustawy (jak wskazano wyżej - ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) powinny stanowić podstawę do ogłaszania aktualnych komunikatów oraz określać zasady ustalania wysokości tych świadczeń.</p>	<p>uzasadnione na potrzeby stosowania tej ustawy. Kwestia takiego ewentualnego uregulowania pozostaje w zakresie właściwości Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Na potrzeby projektowanej ustawy komunikat w sprawie miesięcznych kwot przeciętnych świadczeń ma być wydany jednorazowo (a corocznie wydawany będzie jedynie komunikat wskazujący wysokość tych świadczeń po waloryzacji), tym bardziej nie ma więc potrzeby wprowadzania delegacji w tym zakresie do ustawy o emeryturach i rentach z FUS.</p>
3.	<p>Art. 1 pkt 3 i 4 (dot. art. 22a ust. 4 i art. 24a ust. 4) -<u>obecnie art. 1 pkt 6 i 8</u> (dot. art. 22a ust. 3 i art. 24a ust. 3)</p>	<p>Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p>	<p>Regulacja jest przepisem o charakterze dostosowującym-dłatego powinna zostać przeniesiona do art. 3 projektu.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona poprzez przededagowanie treści tych przepisów. Nie można się zgodzić, iż przepisy art. 22a ust. 4 i art. 24a ust. 4 (teraz art. 22a ust. 3 i art. 24a ust. 3) są przepisami o charakterze przejściowym. Będą one znajdowały zastosowanie nie tylko przy przeliczaniu emerytur w bezpośrednim związku z wejściem w życie projektowanej ustawy, ale również w każdym przypadku nowo ustalanych świadczeń dla osób pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa (lub pozostałych po nich rencistów rodzinnych).</p>
4.	<p>Art. 3 – <u>obecnie art. 2</u></p>	<p>Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej</p>	<p>Poza tym, że powinny w nim być ujęte regulacje, o których mowa powyżej, wydaje się, że jego brzmienie powinno zostać przeformułowane. Pożądane byłoby stworzenie klarownych przepisów dostosowujących mówiących o tym, że w przypadku osób (bądź bliskich, którym przysługuje świadczenie po tych osobach) wypełniających przesłanki wskazane w ustawie, pobierających emeryturę, rentę inwalidzką bądź rentę rodzinną, wszczynane jest z urzędu postępowanie, mające na celu weryfikację przyznanych świadczeń. Kolejny ustęp powinien wskazywać jak ma tego dokonać właściwy organ</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona poprzez doprecyzowanie terminu pierwszej wypłaty świadczeń w nowych wysokościach, tj. od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 10 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Nie można się zgodzić na wskazanie jakiejś daty kalendarzowej wprost, ponieważ nie można jednoznacznie przewidzieć, kiedy ustawa zostanie uchwalona i ogłoszona, a dopiero wtedy można będzie podjąć prace związane z modyfikacją systemu informatycznego i przeliczaniem świadczeń, na co potrzebny jest czas wskazany w przepisach przejściowych. Zaproponowany art. 3 ust. 1 i 2 (teraz art. 2 ust. 1 i 2) w powiązaniu z art. 13a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz</p>

			<p>(wystąpienie do Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu o sporządzenie informacji). Wydaje się również, że termin, od którego nastąpi wypłata świadczenia w zmienionej wysokości powinien zostać wskazany kalendarzowo, tak aby nie było problemów z wypłatą danego świadczenia za konkretny miesiąc (np. termin wypadłby 15 i nie wiadomo, czy świadczenie wypłacić w połowie w starej wysokości i w połowie w nowej), np. zamiast 9 miesięcy od dnia wejścia w życie proponuje się wskazać termin 1 lipca 2017 r.</p>	<p>projektowanymi art. 15c ust. 4, art. 22a ust. 3 i art. 24a ust. 3 tej ustawy stanowią w ocenie projektodawcy klarowne przepisy mówiące o tym, że w przypadku osób (bądź bliskich, którym przysługuje świadczenie po tych osobach) wypełniających przesłanki wskazane w ustawie, pobierających emeryturę, rentę inwalidzką, bądź rentę rodzinną, wszczynane jest z urzędu postępowanie, mające na celu weryfikację przyznanych świadczeń.</p>
5	Uwaga ogólna	Ministerstwo Sprawiedliwości	<p>Skutkiem wprowadzenia ustawy będzie obniżenie ponad 18 tys. emerytur policyjnych, ponad 4 tys. policyjnych rent inwalidzkich i ponad 9 tys. rent rodzinnych. W oparciu o te dane szacunkowe należy wskazać, że maksymalny wpływ w sądach spraw w kategorii „U” (sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych) związany z wprowadzeniem nowelizacji oscylować może w granicach 31 tys. wprowadzenie proponowanych regulacji wygeneruje wzrost wpływu spraw ubezpieczeniowych do sądów warszawskich zarówno w I, jak i II instancji, co wiąże się z koniecznością zapewnienia środków finansowych na minimum: 30 etatów sędziowskich (25 w SO i 5 w SA), 15 asystenckich (12 w SO i 3 w SA) oraz 74 urzędnicze (62 w SO i 12 w SA).</p> <p>Zaznaczyć jednocześnie należy, że koszty wynikające z projektowanej nowelizacji wynikają nie tylko z konieczności zwiększenia etatów sędziowskich, asystenckich i urzędniczych, ale również z ponoszonych w znacznej części przez Skarb Państwa kosztów korespondencji sądowej, zwrotu kosztów dojazdu do sądu stron, ich pełnomocników, świadków, kosztów zastępstwa prawnego, niemożliwych do oszacowania.</p> <p>Reasumując, roczne skutki finansowe projektowanej regulacji związane z wydatkami na wynagrodzenia oraz</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – kwestia zwiększenia budżetu w części 15 - Sądy powszechne pozostawiona do przedyskutowania na SKRM</p>

		<p>wydatkami pochodnymi na utworzenie dodatkowych etatów szacuje się na poziomie 8.668.032 zł, w tym:</p> <p>30 etatów sędziowskich – 4.068.113 zł (w tym: 25 w SO – 3.272.335 zł i 5 w SA – 795.778 zł),</p> <p>15 etatów asystenckich – 775.267 zł (w tym wynagrodzenia osobowe – 648.000 zł oraz pochodne – 127.267 zł),</p> <p>74 etaty urzędnicze – 3.824.652 zł (w tym wynagrodzenia osobowe – 3.196.800 zł oraz pochodne – 627.852 zł).</p> <p>Jednorazowe wydatki na utworzenie dodatkowych miejsc pracy dla 119 etatów wyniosą 1.785.000 zł.</p> <p>Jednocześnie podkreślić należy, iż w ustawie budżetowej na rok 2016 w części 15 <i>Sądy powszechne</i>, jak również w projekcie ustawy budżetowej na rok 2017 w części 15 <i>Sądy powszechne</i>, nie zostały zabezpieczone środki finansowe na utworzenie dodatkowych etatów sędziowskich, asystenckich oraz urzędniczych.</p>	
--	--	--	--